

охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів», «Про правову охорону географічних зазначень». Таким чином, якщо заявник, який подав заявку на реєстрацію прав, не згодний з рішенням НОІВ, він має право подати до Апеляційної палати заперечення, яке буде розглянуто за процедурою, встановленою в регламенті [5, с. 10].

У процесі дослідження було використано наступні методи дослідження: класифікація; зіставлення; описовий метод; порівняння; узагальнення.

Таким чином, встановлено, що адміністративно-правова протидія правопорушенням у сфері інтелектуальної власності здійснюється через таких суб'єктів владних повноважень як: Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення, Державна митна служба, митниці, митні пости (митні органи), державні інспектори з питань інтелектуальної власності, Апеляційна палата НОІВ.

1. Ходаківський Є. І. Інтелектуальна власність: економіко-правові аспекти : навч. посіб. Київ : Центр учбов. л-ри, 2014. 276 с.

2. Набуття прав інтелектуальної власності : текст лекцій з дисципліни. Ч. 1. Набуття прав на винахід (корисну модель) : для спец. ОКХ спеціаліст 7.18010011 «Інтелектуальна власність» та магістр 8.18010011 «Інтелектуальна власність» / уклад. А. С. Ромашко. Київ : НТУУ «КПІ», 2012. 137 с.

3. Кузнєцов Ю. М. Теорія розв'язання творчих задач. Київ : ТОВ «ЗМОК», ПП «ГНОЗИС», 2003. 294 с.

4. Базилевич В. Д. Інтелектуальна власність : підручник. Київ : Знання, 2014. 672 с.

5. Литвин О. В. Інноваційний менеджмент у період модернізації економіки : монографія. Ніжин : Вид-во «АспектПоліграф», 2013. 220 с.

КОПІЙКА Максим Романович
курсант 3-го курсу ННІ права
та підготовки фахівців для підрозділів
Національної поліції

ЛОГІНОВА Марина Вікторівна
викладач кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В Україні питання захисту честі та гідності працівників поліції залишається актуальним, оскільки чинне законодавство не визначає чітко ці поняття та не встановлює їхніх відмінностей. Відсутність нормативного

закріплення «честі» та «гідності» в українському законодавстві ускладнює проведення ефективного захисту цих цінностей на державному рівні.

Конституція України, яка має бути основою правової системи країни, чітко стверджує рівність громадян у їхній гідності та правах. Проте, це не завжди виражається в реальному захисті честі та гідності, оскільки відсутні конкретні норми, що регулюють ці аспекти [1].

Чесць і гідність розглядаються як важливі нематеріальні блага, які об'єднують морально-етичні аспекти особистості. Однак, відсутність чіткого правового захисту цих цінностей в українському законодавстві створює вакуум у гарантуванні недоторканності особи. Щоб побудувати громадянське суспільство в Україні, необхідно впровадження належної системи правового захисту честі та гідності. Сучасна ситуація, де відповідальність за порушення честі та гідності регулюється загальними статтями Кримінального кодексу, не забезпечує достатнього рівня захисту.

Необхідно розглядати можливість конкретизації і деталізації норм, що стосуються захисту честі та гідності в Кримінальному кодексі. Це дозволить уникнути загальних і неефективних підходів до вирішення конкретних ситуацій та забезпечить ефективний захист прав поліцейських [3, с. 11].

Питання, яке ми досліджуємо, є вельми актуальним для працівників поліції, оскільки їхня робота відбувається в складних умовах і супроводжується значним психологічним тиском та опозицією з боку правопорушників. На жаль, поліцейські не мають належного забезпечення під час виконання службових обов'язків через недостатнє врегулювання чинного законодавства в цьому напрямку [2, с. 17]. Відповідно до криміногенної ситуації та соціально-політичної обстановки в Україні, потрібно негайно вдосконалити умови для їхньої діяльності.

З цією метою, належить активізувати кадрову роботу в поліції та переглянути підходи до виховної роботи з персоналом. Процес прийому кандидатів на службу в поліцію повинен відповідати вимогам закону «Про Національну поліцію», враховуючи професійний статус кожної посади та забезпечуючи не лише відповідність посаді, а й підтримку та захист морально та матеріально.

Питання правового захисту працівників поліції в інших нормативно-правових актах належним чином не регулюються і не висвітлені в наукових дослідженнях. Фактично, реальний захист честі та гідності поліцейських ігнорується в практиці, що стосується як керівників органів поліції, так і спеціальних структурних підрозділів. Запитання щодо захисту честі та гідності працівників поліції повинно бути врегульоване на законодавчому рівні, а також враховувати їхні права на судовий захист, відшкодування моральних збитків та відновлення порушених особистих прав. Треба забезпечити реальну відповідальність за неправомірні обвинувачення та злочини проти честі та гідності поліцейських [4, с. 29].

У зв'язку з браком культури серед населення та низьким авторитетом

поліцейських, останні часто стикаються з «підвищеним рівнем образи». Діяльність внутрішніх служб, зокрема Управління внутрішньої безпеки Національної поліції, повинна бути спрямована на захист особи поліцейського та його честі, а не навпаки, оскільки самосвідомість поліцейського базується на схваленні суспільства та очікуваній повазі. Без ефективного механізму захисту честі та гідності працівників поліції не буде поваги та дотримання їхніх законних вимог.

У підсумку варто відзначити, що проблема забезпечення захисту честі та гідності за допомогою кримінально-правових засобів походить від того, що в сучасній державі ці питання регулюються недостатньо ефективно нормами цивільного законодавства. Це не забезпечує повністю конституційне право громадянина на захист честі та гідності.

1. Конституція України. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/constitution>

2. Бугайчук, К. Л. Правові основи організації та здійснення кадрового забезпечення в системі Національної поліції України. Development of legalscience: choice mechanisms and priorities implementation 2019.Р. 304-307, 2019.

3. Клипа О.П. Адміністративно-правове регулювання соціального захисту працівників Національної поліції України. Сумський державний університет. 2021. С. 53.

4. Логінова М. В. Правовий захист співробітників поліції. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2023. 73-76.

КОРНЄВА Поліна Михайлівна,
кандидатка юридичних наук,
асистентка кафедри цивільного
судочинства, арбітражу та міжнародно
приватного права Національного
юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ТРУДОВИХ ПРАВ ІНОЗЕМЦЯМИ ТА ОСОБАМИ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

За приписами Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.2005 № 2709-ІУ, трудові відносини іноземців та осіб без громадянства, які працюють в Україні, за загальним правилом регулюються законодавством України, окрім таких випадків: 1) у разі, коли іноземці та особи без громадянства працюють у складі дипломатичних представництв іноземних держав або представництв міжнародних організацій в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України; 2) у разі, коли іноземці та особи без громадянства за межами України уклали з іноземними роботодавцями –